ДАБРАЧЫННАСЦЬ

Article 1

ВЫБРАЛА НАС

Майк Уортан (на здымку) кіруе дзейнасцю дабрачыннай арганізацыі "Чарнобыль-2000" сем гадоў. Ён здолеў сабраць групу аднадумцаў – людзей, якія здольны жыць не толькі сваімі ўласнымі інтарэсамі, але і інтарэсамі іншых, жадаюць дапамагаць людзям. У мінулым годзе каралева Вялікабрытаніі ўручыла Майку ордэн за дабрачынную дзейнасць. Гэта – сямейная справа Уортанаў. Разам з Майкам заўсёды ў паездках жонка Морын, сын Стывен і нявестка – беларуская дзяўчына Наталля, якая суправаджала англійскую дэлегацыю як перакладчык, а потым звязала сваё жыццё з іншаземцам. Большасць удзельнікаў арганізацыі – людзі ўжо не маладыя, але ў іх хапае сіл на далёкія паездкі і аказанне дапамогі людзям, якія нават не размаўляюць з імі на адной мове.

— Майк, раскажыце, чаму месцам для сваёй дабрачыннай дзейнасці вы выбралі менавіта Узду?

— Мы не выбіралі Узду – Узда выбрала нас. Мы нічога не ведалі пра гэты горад, пакуль не пазнаёміліся з Міхаілам Дубовікам (гэта было каля пяці гадоў таму). Наша сустрэча адбылася выпадкова ў Мінску, і ён сказаў, што жыхары Уздзеншчыны маюць патрэбу ў нашай дапамозе. Цяпер Узда займае вялікае месца ў маім жыцці, жыцці маёй сям'і. Не праходзіць і дня, каб мы не гаварылі пра яе. Многія людзі, якія жывуць у маім горадзе, цяпер таксама ведаюць пра Узду, беларускі народ.

— Вы паспелі пазнаёміцца са славутасцямі нашага раёна, пабываць у прыгожых мясцінах?

— У верасні мінулага года мы прыязджалі сюды ў водпуск: ніякіх машын, ніякага канвою, толькі мая сям'я і я. Нам паказвалі розныя мясціны, мы больш даведаліся пра ваш горад, гісторыю і культуру вашага народа.

— Якія ў вас уражанні ад наведвання Уздзеншчыны, ад стасункаў з людзьмі, якія тут жывуць?

— У мінулы раз нас 10 гадзін без прычыны прытрымалі на польскай мытні, мы так змучыліся, што я сказаў, што больш сюды не паеду. Але я зноў тут! Ва Уздзе жывуць цудоўныя людзі, вельмі шчодрыя, і вы прымаеце той лёс і тыя цяжкасці, якія выпалі на вашу долю, жывяце і глядзіце ў будучае з надзеяй і аптымізмам. У Англіі зусім іншая сітуацыя: у нас добрае жыццё, але людзі ўсё роўна няшчасныя.

— Калі Вы плануеце завітаць да нас яшчэ раз, не толькі па службовых пытаннях, але і для таго, каб адпачыць?

— Плануем прыехаць летам. Справа ў тым, што ўся наша каманда складаецца з валанцёраў, у кожнага з нас свая работа ў Англіі, і тое, што датычыцца дабрачыннай дзейнасці, мы робім у асабісты час. Вадзіцелі канвоя (фур з гуманітарнай дапамогай) выкарыстоўваюць свой водпуск, каб прыехаць сюды, плацяць уласныя грошы, каб даставіць груз. Я ўзначальваю гэту арганізацыю, але без дапамогі сяброў я не змог бы нічога зрабіць.

Нам падабаецца тут, і мы абавязкова прыедзем зноў.

Article 2

ЗДАЛЁКУ СТАНОВЯЦЦА БЛІЗКІМІ

Трывалыя сяброўскія адносіны звязваюць Узду з англійскай дабрачыннай арганізацыяй "Чарнобыль-2000". На працягу пяці гадоў яе ўдзельнікі з радасцю прыязджаюць да нас, цесна супрацоўнічаюць з тэрытарыяльным цэнтрам сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва, раённай бальніцай, дзіцячым сацыяльным прытулкам у в. Суткі, карэкцыйным цэнтрам, сябруюць з нашымі выратавальнікамі, аказваюць дапамогу жыхарам горада і раёна. У 2005 годзе ўздзенскія дзеці ездзілі паглядзець на Туманны Альбіён, двойчы англійскія школьнікі гасцявалі ў нашым горадзе.

У першых днях красавіка мы ў чарговы раз прымалі дабрачынную дэлегацыю. На нашай зямлі яны гасцявалі пяць дзён. Гэты візіт меў на мэце далейшае наладжванне сяброўскіх сувязей. Дабрачынцы сустрэліся са старшынёй раённага Савета дэпутатаў М. Лапоткам, абмеркавалі далейшыя планы супрацоўніцтва, перспектыву візіта ўздзенскай дэлегацыі ў Вялікабрытанію з мэтай больш поўнага азнаямлення з работай англійскай арганізацыі. Міхаіл Міхайлавіч падзякаваў яе кіраўніку Майку Уортану за дапамогу, якую ён аказвае ўздзенцам, уручыў грамату райвыканкама разам з традыцыйнымі беларускімі сувенірамі. Спецыяльна да прыезду гасцей быў аформлены стэнд, які адлюстроўвае сяброўскую сувязь двух народаў.

Праграма прабывання на Уздзеншчыне ўдзельнікаў арганізацыі "Чарнобыль-2000" была вельмі насычанай. У склад дэлегацыі ўваходзілі настаўнікі, яны наведалі Уздзенскую СШ №2 імя К. Крапівы, дзе праводзілі ўрокі замежнай мовы, абменьваліся вопытам. Некаторыя з іх, асабліва дзеці, якія таксама прынялі ўдзел у далёкай вандроўцы на Узду, выявілі жаданне пагасціць у беларускіх сем'ях.

Дэлегацыя ўпершыню наведала Уздзенскую СШ №1, яе вучні правялі прэзентацыю, потым госці пабывалі на спартлангцы. Чакаў прыезду англічан дзіцячы сацыяльны прытулак, якому дабрачынцы аказваюць разнастайную гуманітарную дапамогу. Выхаванцы прытулка падарылі віншуючым малюнкі і вырабы з каляровай паперы. Таксама дабрачынцы пабывалі ў школе-інтэрнаце в. Караліна Стаўбцоўскага раёна, а ў перадапошні дзень для гасцей даў канцэрт навучэнцы Уздзенскай школы мастацтваў. Ужо дамоўлена, што у жніўні гэтага года самыя здольныя вучні паедуць у Англію, дзе прымуць удзел у музычным фестывалі.

Падчас свайго леташняга візіту замежныя госці зацікавіліся выстаўкай вырабаў макрамэ жыхаркі Узды Марыі Верабей і пажадалі пазнаёміцца з яе аўтарам. Пры сустрэчы яны ўбачылі, што жанчына – інвалід, з'яўляецца ліквідатарам чарнобыльскай аварыі, пакутуе на хваробу ног і ходзіць пры дапамозе палачкі. Англічане прапанавалі ёй дапамогу, пакінулі каталог прыстасаванняў для людзей з парушэннямі апорна-рухальнага апарата, а ў гэты раз мэтанакіравана завіталі ў госці да Марыі, каб перадаць ёй спецыяльную каляску.

У апошні дзень свайго прабывання на Беларусі ўдзельнікі дэлегацыі сустрэліся з дэпутатам Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь М. Дубовікам, у гонар гасцей быў дадзены ўрачысты прыём.

Дзейнасць дабрачыннай арганізацыі "Чарнобыль-2000" не абмяжоўваецца толькі аказаннем гуманітарнай дапамогі. Вялікае значэнне для яе ўдзельнікаў маюць міжнародныя сяброўствы, абменныя візіты. Супрацоўніцтва пабудавана такім чынам, што кожны раз англічане пытаюць, што яны яшчэ могуць зрабіць карыснага для нашых сем'яў, школ і асобных грамадзян.

НА ЗДЫМКАХ: вялікая адлегласць паміж Вялікабрытаніяй і Уздзеншчынай — не перашкода для сапраўдных сяброў (фотаздымак на памяць перад раённым выканаўчым камітэтам); былі рады высокім гасцям выхаванцы Уздзенскага дзіцячага прытулка; цікавасць да стасункаў з гасцямі праявілі школьнікі СШ № 1, Марыя ВЕРАБЕЙ (на ніжнім правым здымку другая злева) атрымала ад замежных гасцей спецыяльную каляску.

Алена ШУМІЛАВА.
Фота аўтара.

Рэха падзей

Саюзнай дзяржаве — быць

2 красавіка мы адзначалі Дзень адзінства народаў Беларусі і Расіі. Ужо 11 гадоў рухаюцца дзве краіны па шляху інтэграцыі, пераадольваючы істотныя цяжкасці і недавер скептыкаў. Дагавор аб дружбе, добрасуседстве і супрацоўніцтве паміж Расійскай Федэрацыяй і Рэспублікай Беларусь быў падпісаны 21 лютага 1999 года, а ў маі таго ж года не стала граніцы паміж нашымі краінамі — былі ўбраны апошнія пагранічныя слупы. 2 красавіка 1996 года падпісаны Дагавор аб утварэнні Садружнасці Расіі і Беларусі, а роўна праз год — дагавор аб саюзе Беларусі і Расіі. У снежні 1998 года прынята Дэкларацыя аб далейшым яднанні Расіі і Беларусі.

Знамянальнай датай стаў дзень 8 снежня 1999 года, калі быў падпісаны Дагавор аб стварэнні Саюзнай дзяржавы. Пастановай Вышэйшага дзяржаўнага Савета Саюзнай дзяржавы зацверджаны парадак фарміравання і выканання бюджэту новай геапалітычнай і эканамічнай рэальнасці. Макраэканамічныя паказчыкі апошніх гадоў сведчаць аб устойлівым росце. З 2001 па 2005 год бюджэт Саюзнай дзяржавы павялічыўся ў 1,5 раза і перавысіў у 2007 г. 4 мільярды рублёў. Прыкметна павялічыўся і тавараабарот паміж нашымі краінамі. Калі ў 1999 годзе ён складаў 7 мільярдаў долараў ЗША, то па выніках за 2006 год — звыш 20 мільярдаў.

Асаблівасць саюзнай дзяржавы заключаецца ў тым, што яна з'яўляецца сацыяльна арыентаванай, прадугледжвае стварэнне адзінай і стройнай сістэмы сацыяльнай абароны грамадзян Беларусі і Расіі, пенсійнага і медыцынскага забеспячэння, адукацыйных стандартаў, вырашэння міграцыйных пытанняў. Грамадзянам гарантаваны роўныя правы і абавязкі ў розных сферах сацыяльнага жыцця. У галіне адукацыі ўзаемна прызнаюцца дыпломы аб заканчэнні навучальных устаноў, гарантуюцца роўныя правы пры паступленні і права на працаўладкаванне і аплату працы, карыстанне і распараджэнне маёмасцю.

З моманту падпісання Дагавора рэалізавана 12 прамысловых праграм. У цяперашні час фінансуецца яшчэ каля 40 саюзных праграм і мерапрыемстваў. Дзякуючы ім удалося захаваць ці стварыць зноў каля 3 мільёнаў рабочых месц. Намаганнямі беларускіх і расійскіх спецыялістаў развіваецца сучаснае дызельнае аўтамабілебудаванне, ствараецца база для электронікі, удасканальваецца вытворчасць кар'ернага транспарту, ствараецца расійска-беларускі самалёт для мясцовых паветраных ліній. Усё гэта — рэальныя справы, накіраваныя на карысць людзей. Ствараюцца зручныя і камфортныя ўмовы для жыцця дзяржавы, у якой прыемна жыць і працаваць.

Вікторыя ГРЭК,
студэнтка факультэта журналістыкі БДУ.